N°. 3550. **DE TIJD.** 1859.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.

Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan „het Bureau van DE TIJD."

ZATURDAG 8 JANUARIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 7 Januarij.

Groot is de onrust, die te Parijs de gemoederen heeft aangegrepen bij het vernemen der woorden, door Keizer Napoleon aan den baron von Hubner toegevoegd. De Franschen, gewoon in uitersten te vallen, hebben die opgenomen, als hadden zij iets van eene oorlogsverklaring. Er ontstond derhalve eene overdrevene vrees, die van de zijde van het goevernement geruststellende verklaringen uitlokte. De *Constitutionnel* en de *Patrie*, twee half-officiëele bladen, beijverden zich om aan te toonen, dat de door den Keizer uitgesprokene woorden, in plaats van oorlogsgezind te zijn, veeleer vredelievend waren. Dat heeft ten gevolge gehad, dat sommigen van degenen, die zich ontsteld hadden, thans tot de rust der veiligheid zijn terug gekeerd. Wij gelooven, dat er niet meer reden is om zich thans volkomen gerust te stellen, dan men vroeger aanleiding had om zich bovenmate te verontrusten.

Men moge de woorden van den Keizer verzachten, zoo veel men wil; zij blijven, in den toestand waarin Europa verkeert, een gevaarlijk incident.

In de eerste plaats zien wij niet weinig op tegen de zucht des Keizers om op vreemde mogendheden in toepassing te brengen het stelsel van *avertissements*, waarmee hij de Fransche pers in bedwang houdt. Dat stelsel is in de diplomatie weinig geschikt, om tot ernstig gemeende waarschuwing te dienen. Het heeft altijd iets van eene publieke bedreiging, die de gemoederen eer verbittert dan bevredigt. Behalve nog, dat het de vrijheid van beweging belemmert voor het bestrafte goevernement, hetwelk soms geneigd kan zijn inwilligingen te doen uit vrijen wil, die het, om zijne onafhankelijkheid te handhaven, moeijelijk kan toegeven, als zij op onbehoorlijke wijze worden geëischt.

In de tweede plaats, men moet den zin der woorden niet alleen verklaren uit hetgeen zij op zich-zelven genomen beteekenen; maar men moet daarbij letten op de omstandigheden, waarin zij gezegd worden. Wat is het geval?

In Italië broeit een onweer tegen Oostenrijk. Dat onweer wordt voorbereid in Sardinië, waar alles wordt ingespannen wat mogelijk is, om Lombardije tot eene revolutie op te zweepen. Intusschen wapent zich Sardinië ten oorlog. Het kabinet van Turijn staat gereed, om, zoodra de revolutie krachtig het hoofd zal hebben opgestoken, de grenzen over te gaan, de revolutie te ondersteunen, en Oostenrijk uit Italië te helpen verjagen. Inmiddels is er in het Parijsche kabinet eene nieuwe rigting gekomen. Prins Napoleon is in de politiek opgetreden met al de lieden van zijn omgeving, die bekend staan voor vrienden van eene revolutie in Italië tegen Oostenrijk. Wij zeggen niet, dat de rigting dier vrienden in het Parijsche kabinet de overhand heeft — de Keizer is zelf baas — maar zij oefenen invloed uit. Die invloed werkt blijkbaar in den zin der Piëmonteezen tegen de Oostenrijkers. Daarbij komt dat de Russen in de Middellandsche zee alles aanwenden om lucht te geven aan hunnen haat tegen Oostenrijk. Een Russisch eskader, onder 't bevel van prins Konstantijn, draagt er niet weinig toe bij, om de hoofden der Italianen op te winden, als zij zien wat al beleefdheden de Russen voor Sardinië veil hebben, datzelfde Sardinië, dat tegen Rusland ten oorlog trok, zonder bij dien oorlog eenig direkt belang te hebben. Wat is natuurlijker, dan dat onder den invloed van al die zamenwerkende krachten, de Italianen in beweging geraken, onrustig zijn, een opstand voorbereiden, en zelfs tot openbare pogingen van verzet overgaan? Lees nu de woorden des Keizers, bij zoo plegtig eene gelegenheid uitgesproken; en hoe men ze ook keere of wende, altijd zullen zij deze uitwerking hebben, dat ze in de opgewondene Italiaansche gemoederen zullen vallen als olie in het vuur. Daar zit het gevaar.

De *'s Gravenhaagsche Nieuwsbode* geeft in zijn Nommer van heden verslag van eene gebeurtenis te Kuinre, die ons niet weinig verbaast. Het schijnt dat aldaar een vader, gebruik makende van zijn regt, toen zijne Protestantsche vrouw van twee kinderen bevallen was, ten spijt der moeder, de beide kinderen in de Katholieke Kerk heeft laten doopen. Dat feit moet aanleiding hebben gegeven tot een oploop, waarbij eenige balddadigen hebben goedgevonden de glasruiten bij den pastoor en eenige andere Katholieke ingezetenen in te werpen. Ziehier hoe de *Nieuwsbode* dat voorval vertelt:

„In den avond van Donderdag, den 30n December 1858, zijn te Kuinre (nabij Vollenhoven, provincie Overijssel), vrij ernstige ongeregeldheden voorgevallen, waartoe de volgende gebeurtenis heeft aanleiding gegeven.

„Eene jonge vrouw, de Protestantsche godsdienst belijdende, met een Roomschen man gehuwd, was van tweelingen bevallen en de ouders waren overeengekomen, dat het eene kind in de Protestantsche, het andere in de Roomsche kerk zou gedoopt worden.

„De Roomsche pastoor, onderzoekende of die tweelingen niet gedoopt zouden worden, gaf men hem dat billijk voornemen der ouders te kennen, waarop hij hoofdzakelijk antwoordde, dat hij beide kinderen moest hebben en anders geen van beiden wilde doopen; daarop zijn beide zuigelingen, zoo het schijnt door bloedverwanten van den Roomschen man het eene aan de baker, het andere aan de moeder, niet zonder ernstigen tegenstand van de radelooze kraamvrouw welke het aan de borst had, ontweldigd, welke kraamvrouw in angstige radeloosheid het kraambed wilde verlaten, waarin zij werd verhinderd; hebbende zij intusschen den burgemeester doen ontbieden, wien zij ernstig en met nadruk verzocht, om de geroofde kinderen terug te willen doen brengen. — Deze ongehoorde gebeurtenis heeft een menigte volks op de been gebragt. — Beide kinderen naar den pastoor gebragt, zijn door hem in de Roomsche kerk gedoopt en vervolgens niet naar het ouderlijk huis gebragt maar naar een andere woning, waar ze vier uren lang verborgen en van de angstige moeder verwijderd zijn gehouden, tot dat de burgemeester van het verblijf dier kinderen verwittigd, ze heeft opgevorderd en ze naar het huis van de zoo gekwelde kraamvrouw zijn teruggebragt. — Intusschen of vervolgens hebben sommige balddadigen uit de opgewonden en verbitterde menigte, de glasruiten in de woning van den pastoor en van andere Roomsche ingezetenen ingeslagen, hebbende de politie te vergeefs de daders trachten te ontdekken. — Sedert is een der zuigelingen, ten gevolge van wedervaren geweld, op den 1n Jan. 1859, daaraan bezweken. — Ter voorkoming van verdere ongeregeldheden, heeft de procureur-generaal in Overijssel eenige gewapende Rijks-veldwachters onmiddellijk naar de gemeente Kuinre gezonden, door wier tegenwoordigheid en ontzag verdere baldadigheden zijn voorgekomen. — Terstond is ook een voorloopig regterlijk onderzoek op de plaats-zelve bevolen, hetwelk bereids heeft plaats gehad, hebbende deze ernstige gebeurtenis, welke zeer veel ergernis veroorzaakt, algemeen een pijnlijken indruk verwekt."

Wij laten dat verhaal, wat de inkleeding betreft, in zijne waarde. Maar wij hebben omtrent de feiten eenige bedenking.

1°. Hoe komt het dat de vader niet genoemd wordt als de persoon, die alléén bevoegd was, om omtrent den doop der beide kinderen eene beslissende stem uit te brengen? Gelijk het verhaal daar ligt, zoude men moeten denken dat er geen vader is geweest, als men in den aanhef van het stuk niet zag vermeld, dat de Protestantsche vrouw met een Roomschen man is gehuwd. Maar verder is er in het verslag van dien vader ter naauwernood spraak. De bloedverwanten van den vader en de pastoor hebben alles gedaan. Was de vader afwezig? of was hij lijdelijk toeschouwer? of gaf hij bevel tot den doop der beide kinderen? Dit laatste zal het geval zijn; maar dat wordt verzwegen, omdat, volgens de bestaande wet, de vader beslist. Maar in plaats van den vader, die beschouwd wordt als niet te bestaan, treedt de moeder op. Zij wordt afgeschilderd als radeloos; de kinderen worden én haar én der baker ontweldigd, en de burgemeester wordt ingeroepen om de „geroofde kinderen" terug te doen brengen. Het tooneel is treffend. Maar is het ook waar?

2°. De pastoor. Het is niet alleen mogelijk, maar waarschijnlijk, dat hij den vader onder de oogen heeft gebragt den pligt, om beide kinderen in de Katholieke Kerk te laten doopen. Hadde hij zulks den vader niet voorgehouden; hij zelf zou ontrouw geweest zijn aan zijn pligt. Maar het is niet waar, en het kan niet waar zijn, dat de pastoor zou hebben geweigerd het eene kind te doopen, als niet tevens het andere kind hem ten doop werd aangeboden. Hij mag den doop van het eene kind niet weigeren, omdat men hem het andere kind onthoudt.

3°. Men ziet uit het verhaal, door den *Nieuwsbode* geleverd, hoe de dweepzucht hier hare gewone rol vervuld heeft, en de hatelijkheid daarvan tracht te doen vallen op den pastoor door middel van verzwijging en vervalsching tevens.

4°. vindt men in het gebeurde een nieuw bewijs hoe de *gemengde huwelijken* ten sterkste zijn te ontraden.

De *Gelderlander* geeft het volgend lezenswaardig ingezonden stukje, waarop wij de aandacht vestigen van wie het aangaat:

„Het is een opmerkelijk verschijnsel dat Protestanten hoogst zelden hunne kinderen naar eenige *bijzondere* Katholieke school zenden, en dat integendeel de Katholieken meermalen hunne kinderen naar eene *bijzondere* school der Protestanten zenden. Deze Katholieke ouders schijnen de gevaren niet te beseffen, welke hun kroost aldaar bedreigen, want als ik de wet op het onderwijs wel begrijp dan zijn de bepalingen van het 1ste en 2de lid van art. 23 der onderwijswet alleen op die bijzondere scholen toepasselijk, aan welke van wege de Gemeente of de Provincie subsidie verleend wordt. Is deze mijne opvatting juist dan geloof ik dat Katholieke ouders zeer gevaarlijk handelen als zij hun kroost naar eenige, niet gesubsidiëerde, bijzondere Protestantsche school te zenden. In allen gevalle acht ik het raadzaam dat de Katholieken op hunne hoede blijven en voor de belangen hunner dierbare panden waken.

„Er zijn nog *bijzondere* scholen, waar de geschiedenis op eene voor Katholieken allerhatelijkste wijze onderwezen wordt. Zulks is mij in de laatste dagen duidelijk gebleken. Het *beruchte* leer- en leesboek der algemeene geschiedenis, ten dienste der lagere scholen, zamengesteld door H. Sluijters, schoolonderwijzer te Kapelle, vindt nog in onze dagen aftrek. Hoe waarheidlievend deze onderwijzer Sluijters is en hoe onpartijdig hij de geschiedenis schrijft of beter gezegd anderen naschrijft en op zijne manier vermeerdert, blijkt uit een tal van zinsneden, waarvan ik de moeite genomen heb er eenige meer algemeen, tot waarschuwing der Katholieken, bekend te maken.

„Tot de behandeling der monnikenorden genaderd geeft de heer Sluijters de volgende fraaije schildering van den H. Franciscus:

„De stichter van de orde der *Franciskanen* was Fran-
„ciscus van Assisi (gest. 1226), een zoon van eenen
„rijken koopman. Hij rigtte dezelve op in 1210, maakte
„het bedelen tot derzelver hoofdbezigheid, zocht voor
„zijnen hoogmoed voedsel in zijne vernedering en zijn
„vermaak in morsigheid en lage gemeenheid, enz."

„Durft de Heer Sluijters eene zóó stoute, zóó onbeschaamde en zóó valsche oordeelvelling over een der grootste Heiligen uitspreken, wat zal hem dan nog tegenhouden om de Hervorming als een Gode welgevallig en gezegend werk te verheffen? Geen wonder dat hij stoutweg het volgende ter neer schrijft: „Martin
„Luther, namelijk, hoogleeraar in de godgeleerdheid
„te Wittenberg, trad openlijk op tegen eenige instel-
„lingen en leerstukken der Christelijke Kerk, vooral
„tegen den handel in *aflaten*, in welke een onbeschaam-
„de dominicaner-monnik, Johan Tetzel, eene schande-
„lijke rol speelde. Deze ventte aflaatbrieven te koop,
„en gaf voor, dat alle zonden vergeven waren en de
„zielen zelfs uit het vagevuur sprongen, zoodra het
„geld in de kist klonk. Luther enz."

„De heer Sluijters, op de hem eigene manier, eene verklaring van den aflaat gevende, voegt daaraan toe de volgende opmerking: „maar allengs meende men er

voor door, bevrijd te kunnen worden van de goddelijke straffen, zelfs in de toekomst."

"Katholieke ouders, waakt en zendt uwe kinderen nimmer naar eenige *bijzondere* Protestantsche school, waarop de bepalingen van het 1ste en 2de lid van Art. 23 der onderwijswet, niet toepasselijk zijn!"

In den aanvang van December jl. is door tusschenkomst van den kommissaris des Konings in Noord-Holland aan de heeren Hartsen c. s. (de aanvragers der koncessie tot doorgraving van Holland op zijn smalst), een ontwerp van voorwaarden voorgelegd, waarnaar de ministers van Binnenlandsche Zaken en van Financiën bereid zijn den Koning het verleenen van koncessie voor het Noordzeekanaal en daarmede in verband staande werken voor te stellen.

De minister van Financiën heeft bekend gemaakt, dat met 1 Februarij 1859, naar de bepalingen van het koninklijk besluit van 23 November 1858, N°. 71, aan 's rijks munt te Utrecht, kosteloos onderwijs zal worden gegeven in de essaaikunde. Degenen die de lessen wenschen bij te wonen, behooren zich daartoe schriftelijk tot het munt-kollegie te wenden.

Om tot die lessen te worden toegelaten, moet men den leeftijd van 18 jaren bereikt hebben; bewijs geven van voldoende vorderingen in de vakken, die krachtens art. 1 der wet van 13 Aug. 1857 (*Staatsblad* N°. 103), tot het meer uitgebreid lager onderwijs behooren, alsmede in de beginselen der natuur- en scheikunde; en twee jaren werkzaam geweest zijn aan een kantoor van waarborg. Van de laatste voorwaarden kan vrijstelling worden verleend aan hen die tot essaijeurs voor den handel of het fabriekwezen wenschen te worden opgeleid, mits daarvan bij het verzoek blijke. Na het einde van den kursus, die in acht maanden tijds afloopt, en mitsdien in de eerste helft van Okt. 1859, zal, doch ook aan degenen die het onderwijs niet hebben bijgewoond, gelegenheid worden gegeven tot het afleggen van examen, bedoeld in art. 7 der wet van 1 Junij 1850 (*Staatsblad* N°. 25) en bij art. 53 der wet van 18 Sept. 1852 (*Staatsblad* N°. 178).

Naar men verzekert, heeft de minister van Koloniën eene uitnoodiging gerigt aan apothekers en officieren van gezondheid 3de kl. van het leger hier te lande, om, zoo deze daartoe genegen mogten zijn, voor den tijd van drie jaren bij het leger in West-Indië gedetacheerd te worden, onder de gunstige voorwaarden aan zoodanig detachement verbonden.

Gisteren zou de Hooge Raad uitspraak hebben gedaan in de bekende zaak van Paul van Vlissingen tegen den Staat der Nederlanden, betreffende de levering van duiten-plaatjes. De prokureur van den eischer deed *op grond van schikkingen, die tusschen partijen worden gevoerd*, het verzoek, dat die uitspraak eene week mogt worden verschoven. Aan dit verzoek is, nadat de prokureur voor den Staat, namens dezen daarin had toegestemd, voldaan, en is mitsdien die uitspraak bepaald op 14 dezer.

Men verneemt, dat de officier van gezondheid, die gelijk is gemeld, den 6den Jan. jl. door den krijgsraad van Noord-Holland schuldig is verklaard aan vergiftiging en tot de straf des doods is veroordeeld, zich van dat vonnis bij het hoog militair geregtshof in hooger beroep heeft voorzien.

Naar men verneemt bestaat het voornemen, om in de maanden Augustus en September in het kamp te Millingen voor de eerste maal eene groote vereeniging van de troepen des legers te doen plaats hebben. Bij deze gelegenheid zullen ook eenige ligtingen nationale milicie daartoe onder de wapenen worden geroepen.

In de provincie Groningen, zoo schrijft men ons in een brief uit Assen, zijn velen zeer verheugd, met het voornemen der Regering om twaalf ton gouds van de Wetgevende Magt te vragen tot verwezenlijking van de groote scheepvaart- en afwateringsplannen, aldaar ontworpen. Mogten sommigen het nut, dat men van die kranen verwacht, overdreven achten, en andere vreezen, dat de provincie overgraaft, de aanzienlijke subsidie die het Rijk zou willen geven, heeft het laatste bezwaar voorhands opgeheven. (*Utr. Ct.*)

Het *Weekblad voor Limburg* zegt: "Dingsdag jl. heeft de sociëteit *Momus* een kinderbal gegeven, waarop zich de *jeugd*, naar men zegt, wel vermaakt heeft. Het bal heeft tot laat in den nacht geduurd.

"Denzelfden nacht zijn er in de anders zoo rustige stad Maastricht, grove straatschenderijen gepleegd geworden. Hier heeft men de schel van de deur getrokken; daar heeft men de stads-lantaarns beschadigd; elders weer heeft men de glazen ingeslagen, enz. Wij gelooven dat de policie, bij zekere gelegenheden; op hare hoede zal moeten wezen; zoo niet, dan zal zich de verderfelijke invloed, van zekere gezelschappen, hoe langer hoe meer openbaren."

Z. M. heeft benoemd: tot landmeters van de 1ste kl. bij het kadaster: G. Vierkant, G. Sonnevelt, H. A. Warmelink, G. A. Boekman, J. A. van Melle en S. van Lith; tot griffier van het provinciaal geregtshof in Overijssel, mr. Onno Zwier van Sandick; op hun verzoek, eervol ontslagen: als burg. der gem. Zwartsluis, onder dankbetuiging voor bewezene diensten, J. van Setten; als lid der kommissie van administratie over de gevangenissen te Utrecht, jhr. C. C. A. ridder van Rappard.

'S GRAVENHAGE, 6 Jan. H. M. de Koningin heeft gisteren bij den generaal in Engelsche dienst, den heer Tuyll, een bezoek van rouwbeklag afgelegd, wegens het overlijden van zijn zwager, den heer Deutz van Assendelft.

— Heden middag wordt ter gelegenheid van het Russiesch kersfeest door H. M. de Koningin-moeder een groot diner gegeven, waarop zijn genoodigd de Russische gezant, de adjudant-generaal Mansouroff en de verdere leden van het Russiesch gezantschap.

— Gisteren heeft Z. K. H. de prins van Oranje weder eene carousselpartij gegeven in de kon. manége, waaraan vele dames en heeren hebben deelgenomen.

— Het diner, gisteren door den heer Rochussen, minister van koloniën, ter eere van den generaal de Stuers gegeven, werd ook vereerd met de tegenwoordigheid van Z. D. H. den groothertog van Saxen-Weimar en vele hooggeplaatste Indische ambtenaren.

— Heden is voor den Hoogen Raad een aanvang gemaakt met de behandeling der zaak van de stad Leiden, eischeresse, tegen den Staat der Nederlanden, verweerder, betreffende den eigendom van het Haarlemmermeer.

Tegen het arrest van het provinciaal geregtshof in Noord-Holland van 14 Januarij des vorigen jaars, waartegen in kassatie werd voorzien, zijn door de eischeresse bij memorie vijf middelen ontwikkeld, waarvan het eerste en tweede de titels, het derde de verjaring, het vierde de erkenning van eigendom, het vijfde de schadevergoeding wegens onregtmatige daad betreft.

De heer mr. L. Metman heeft voor Leiden de middelen van kassatie ontwikkeld. Den 14 Jan. zal de heer mr. F. C. Donker Curtius voor den Staat antwoorden.

SCHIEDAM, 5 Jan. Als eene bijzonderheid vermeldt men, dat gedurende het jaar 1858 onder de gewogen varkens aan de stads-waag alhier voorkomen: 65 van 150 tot 160 Ned. ℔; 54 van 160 tot 170 ℔; 34 van 170 tot 180 ℔; 26 van 180 tot 190 ℔; 14 van 190 tot 200 ℔; 11 van 200 tot 210 ℔; 90 van 210 tot 220 ℔; 6 van 220 tot 230 ℔; 3 van 230 tot 240 ℔; 2 van 240 tot 250 ℔, 1 van 250 tot 260 ℔; 1 van 260 tot 270 ℔; en daarenboven een varken, gemest door Jakob Doeleman, voor J. van Meningen, hetwelk 289 ℔ heeft gewogen.

GOUDA, 6 Jan. De veemarkt van heden met gewonen aanvoer, alle soorten, zoowel vette als melkgewende iets williger te verkoopen.

Kaas *f* 19 a *f* 23 de 50 Ned. ℔.
Boter *f* 0.96 a *f* 1.02 het Ned. ℔.

HOORN, 6 Jan. Op de markt alhier werden aangevoerd 7 stapels Kaas. Prijs: kleine Gras *f* 23,50.

BEEKBERGEN, 3 Jan. Voor weinige dagen had er in onze nabijheid het volgende plaats, dat alweder tot een waarschuwend voorbeeld kan strekken, hoe verkeerd het is iemand schrik aan te jagen. Een meisje zou 's avonds naar het schuurtje gaan bij de woning, om brandstof te halen, toen iemand, in stilte op eene buitenstaande kar gekropen, bij haren terugkeer een naar gehuil liet hooren. Het meisje laat verschrikt den bak vallen, dien zij droeg, en vliegt naar binnen. Zij was de beide eerste dagen zeer schrikachtig; het minste onverwachte geluid werkte op hare zenuwen en reeds den derden dag vertoonden zich bij deze verschijnselen duidelijke sporen van verstandsverbijstering.

HARDENBERG, 3 Jan. Ongelukkig is thans de toestand dezer gemeente, waar de oud-vaderlandsche leuze *Eendragt maakt magt*, schandelijk wordt verguisd. Sedert jaren was tweespalt hier niet vreemd, en werd het eigen *ik* steeds op den voorgrond gesteld. Men schijnt het thans nog maar niet te kunnen begrijpen, en vooral de vier oppositieleden in den raad niet, dat er van geen privilegie, van welken aard ook, meer sprake kan zijn, maar alle Nederlanders zijn burgers en gelijk voor de wet. Dat burgemeester, wethouders en alle verdere ambtenaren hunne jaarwedden niet kunnen ontvangen, daarvan is oorzaak de heerschende tweespalt; dat ook zelfs het allernoodzakelijkste, zoo als gaten in de publieke wegen, coupons en uitgelote obligatiën, niet kan hersteld of afgedaan worden, ook daarvan is die tweespalt de oorzaak. Onbegrijpelijk is de hardnekkigheid van den raad, daar toch bij regterlijk gewijsde is uitgemaakt, dat het bestuur over onze markezaken als van ouds is toegekend aan het gemeentebestuur. Het is zoo jammer van eene gemeente, die anders zulk een schoon verschiet heeft, door de onmiddellijke nabijheid van het Overrijsselsche Kanaal, de Dedemsvaart, en daarenboven het uitzigt op de bevaarbaarmaking der Vecht, waarvan de minister van binnenlandsche zaken in de Eerste Kamer dezer dagen zulk eene aangename verzekering gaf. Dat men toch begrepe, dat de aanzienlijke kosten door de gemeente reeds beloopen en vermoedelijk nog te beloopen, zoo nuttig konden besteed worden tot werken die den bloei zoo zeer kunnen bevorderen. — Is het, gemelde eene schandelijke disharmonie in onze administratieve en financiëele aangelegenheden, hoe steekt daarbij af de schoone harmonie op onze akkers, want, ofschoon velen het winterkleed hebben aangetrokken, de schilderachtige roggevelden met hun heerlijk groen bewijzen dat de natuur in harmonie is met haren oorsprong, die de graanakkers voor den aanstaanden oogst nu weder zoo rijk beloven doet. (*Amst. Ct.*)

Men leest in de Tweede Editie van de *Amst. Court:*

PARIJS, 7 Jan. De *Moniteur* behelst eene mededeeling, waarin gezegd wordt, dat sedert eenige dagen de openbare meening geschokt is door onrustbarende geruchten, en de regering zich verpligt acht daaraan een einde te maken. Dienvolgens verklaart de Regering dat in de diplomatieke betrekkingen niets bestaat, waaruit met eenigen grond de bezorgdheid zou kunnen worden opgewekt, waartoe deze geruchten aanleiding moeten geven.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 6 Jan. Ten aanzien van de receptie op Nieuwjaarsdag, verneemt men verder, dat de Keizer, onmiddelijk vóór den Oostenrijkschen ambassadeur, den Nuntius van den Paus, in diens hoedanigheid van deken van het korps diplomatiek, aldus heeft toegesproken: "Ik wensch dat het nieuw begonnen jaar even goed zal zijn als het vervlogene, en dat het, de vriendschapsbanden tusschen de mogendheden naauwer toehalende, den algemeenen vrede zal bevestigen."

't Is duidelijk dat deze woorden, in verband met de daarop volgende, gerigt tot den Oostenrijkschen ambassadeur, en welke zijn medegedeeld, hetzelfde denkbeeld, dat van den vrede, uitdrukken, en dat de Keizer geen andere dan vreedzame bedoelingen schijnt te voeden. Die woorden, zoo als uit goede bron vernomen wordt, werden met de grootste kalmte gesproken, geen door al de daar tegenwoordig zijnde leden van het korps diplomatiek is kunnen opgemerkt worden, en zeker door den heer van Hubner is opgemerkt geworden. Den volgenden dag was er aan het hof dames-receptie. De Oostenrijksche ambassadeur had zijne dochters derwaarts geleid, waarmede de Keizer een geruime poos op de minnelijkste wijze gesproken heeft. Al deze bijzonderheden zijn in volstrekte tegenspraak met hetgeen de Engelsche dagbladen er van zeggen; men kan overigens overtuigd zijn, dat de heer von Hubner, wat hem-zelven betreft, niet klagen kan over de hem te beurt gevallen ontvangst.

— Immer heerscht ter beurze eene soort van paniek, en zelfs in dien graad dat rede en oordeel niet in staat zijn de algemeene ongerustheid te temperen.

Men had verwacht dat een artikel van den *Morning Chronicle* en de taal van verscheidene andere Londensche bladen, die Engeland gezind voorstellen om zich van Oostenrijk, wat de Italiaansche questie betreft, te scheiden, een goeden indruk op de gemoederen zouden hebben te weeg gebragt, doch hetzij dat de beschouwingen dier bladen nog niet algemeen bekend waren, of dat men ze niet beaamt, zij zijn zonder invloed gebleven. Zelfs vraagt men zich, wanneer de heer von Hubner zijne paspoorten zal eischen. Een verklaring van den *Moniteur* zou intusschen voldoende zijn om grootendeels die ongerustheid te verdrijven. (Zie telegram uit Parijs).

De toestand in Milaan heeft zeker veel aan die ongerustheid toegebragt, doch misschien zijn de berigten uit die stad wel eenigzins overdreven; altans men betwijfelt dat de soldaten van het garnizoen zich aan de troepen, die de kazernen voorbijgaande leve Italië riepen, gepaard zouden hebben.

In een korrespondentie uit Milaan, waarin die buitengewone omstandigheid verhaald wordt, leest men deswege het volgende: "In den nacht van 31 December en 1 Januarij doorliepen talrijke groepen Milaneezen de stad in alle rigtingen en paarden aan hun gezang de kreeten van: Leve Italië! leve Viktor Emmanuel! de driekleur boven! Ten twee ure 's ochtends was het even woelig op de straten als des daags en het rumoer had den hoogsten graad bereikt.

"Toen de groepen de militaire wachtposten voorbij trokken, begonnen zij te fluiten, welk gefluit door de soldaten, 't is zonderling! geakkompagneerd werd. In plaats van hunne sabels te trekken, riepen zij ook: Leve Italië! Twaalf Oostenrijksche officieren verbroederden zich met een troep van twintig personen, wuifden met hunne chakots en riepen: Leven de Italianen!

De gendarmes, die aan paren te paard patrouilles deden, gingen bedaard ter zijde als gehoorzaamden zij aan een bevel; 'tgeen te vermoeden is, want niet de minste wanordelijkheid ontstond, zoo niet die van het geroep eener geheele stad, welke op den eersten dag van het jaar tegen het vreemde juk protesteerde.

»Had het garnizoen zich anders gedragen, zoo zegt de briefschrijver, welke vreesselijke rampen zouden de gevolgen er van zijn geweest, want de menigte die gestadig de straten doorliep, bestond uit lieden, wie men het kon aanzien dat zij der gewapende magt een krachtdadigen tegenstand zouden bieden.

»Men verliest zich in gissingen over deze zachtmoedigheid, welke al den schijn van een krijgslist heeft. Wat er van zij, generaal Guilay, van wien men zeide dat hij blind was, is te Milaan teruggekeerd zoodat men nu militaire bewegingen verwacht, die van minder zachten aard zullen zijn.

»Men herinnert zich hierbij, wat er te Milaan op den 3 Januarij 1848 voorviel; toen werd de tierende volksmenigte door grenadiers aangevallen door dragonders uiteen gejaagd, en dit was het voorspel der revolutie, welke den 18 Maart 1848 te Milaan uitbrak."

»De Piemonteesche ministeriëele bladen worden meer en meer oorlogzuchtig. Den 29 December las men in de *Indipendente* het volgende:

»Uit Parma ontvangen brieven melden, dat den 24 en 25 te Modena eenige demonstratiën hebben plaats gehad. Het goevernement heeft veel strijdkrachten ontwikkeld. De gisting breidt zich uit. Modena zou wel eens het sein tot een algemeenen opstand kunnen geven. Wij wachten nadere bijzonderheden."

In de *Opinione* van den 31 December leest men een korrespondentie uit Milaan, dd. 28, waarin voorkomt:

»De zamenkomst van een aanzienlijk getal generaals te Venetië heeft veel opzien gebaard; het schijnt dat er onder het prezidentschap van graaf Giulay een krijgsraad is gehouden, en over sommige militaire maatregelen is geraadpleegd, die den een of anderen dag noodzakelijk zouden kunnen worden."

De *Corriere Mercantile* van Genua behelst een andere korrespondentie uit Milaan, waarin gezegd wordt:

»Spoedig zal het Oostenrijksche leger in Italië 100,000 man sterk zijn. De aanstaande openstelling van den spoorweg van Bolzano naar Verona, schenkt aan Oostenrijk een strategiesch voordeel en wel de versnelling der militaire gemeenschap. De te Cremona en op de grenzen van de Po genomen maatregelen bewijzen, dat de Oostenrijkers een oorlog te gemoet zien, dien zij op een voor hen geschikt terrein willen overbrengen, om Milaan en de linie der Adda te verlaten.

»De tijding, dat Garibaldi zich ter beschikking van den Koning van Sardinië zou hebben gesteld, heeft veel indruk gemaakt."

— Brieven, uit Napels ontvangen, zeggen dat de Koning slechts korten tijd in die stad heeft verwijld, en Zr. Ms. vertrek naar Poggio verdaagd is.

— Dd, 30n December zijn berigten uit Lissabon ontvangen. De Cortes hadden het antwoord op de troonrede goedgekeurd; een voorstel, strekkende om het goevernement te berispen, dat het Engelands interventie niet had ingeroepen ter zake van de *Charles Georges* is met 83 tegen 32 stemmen verworpen.

— Te Konstantinopel hebben, volgens brieven van 29 December jl., de gebeurtenissen in Servië diepen indruk gemaakt. Bij de ontvangst der tijding er van hebben de vertegenwoordigers der groote mogendheden zich tot den groot-vizier en vervolgens tot Fuad Pacha begeven. Aanvankelijk wilde de Porte, door den heer von Prokesch aangespoord, de verkiezing van prins Milosch tegenwerken; doch evenwel de zaak van prins Alexander verlatende heeft zij ter zijner vervanging den prezident van den Senaat Garaschanin voorgesteld. De vertegenwoordigers der mogendheden, vooral de heer Bulwer, hebben op de erkenning van prins Milosch aangedrongen; intusschen geeft de heer von Prokesch zijn plan niet op en spreekt immer van verzet.

Het *Journal de Constantinople*, dat voor Engelands belangen strijdt, raad der Porte gematigdheid aan; en de *Presse d'Orient* berigt, dat de Divan te dezer zake een nota aan de legatiën zal zenden.

ENGELAND.

LONDEN, 6 Jan. De *Times* behelst een artikel over de Italiaansche quæstie. Het blad drukt zich uit ten gunste der Lombardische bevolking in haar twist met Oostenrijk, en komt op tegen een werkdadige interventie van Frankrijk ter grondvesting van eene nationale onafhankelijkheid op het Italiaansche schiereiland. Het gansche artikel kan in deze woorden worden vervat: dat men met den vrede in Europa niet mag spelen, en dat Engeland, [illegible] de betrekkelijke veiligheid, waarin het is, evenwel belang heeft om de rampen van een oorlog op het vasteland te verhoeden, als de landbouwer, wiens akkers de [illegible] legers moeten vertreden. Deze zienswijze zal in Engeland weerklank vinden. De algemeene opinie moge er ten gunste der Italianen zijn, die de Oostenrijkers over de Alpen willen terugdringen, doch met leede oogen zou men Frankrijk zien gebruik maken van een opstand te Milaan, om in de valleijen van Lombardije af te dalen en zich op Oostenrijk, wegens de nederlaag in 1815, te wreken.

Intusschen heerscht hier niet minder dan te Parijs in de financiëele wereld veel ongerustheid over den keer, dien de toestand schijnt te nemen; en ter beurze zijn ook de fondsen gedaald.

— Volgens ontvangen berigten uit Alexandrië dd. 24 Dec. jl. heeft er een zamenkomst plaats gehad tusschen den Onder-koning van Egypte en den Engelschen Konsul-generaal, den heer Green, waarbij deze, zoo men zegt, Mohammed Saïd-Pacha zou hebben verzocht des heeren de Lesseps gedrag en handelingen af te keuren, indien hij niet wilde gemengd worden in de verwikkelingen, welke zouden kunnen ontstaan ingeval de doorgraving van de landengte van Suez werd doorgezet.

Saïd-Pacha zou daarop geantwoord hebben, dat bij hem het denkbeeld der doorgraving het eerst ontstaan was en zijn doel met de volbrenging er van was het goevernement daarmede te vereeren en zijn eigen naam beroemd te maken; vervolgens verklaarde hij den konzul, volhardend den weg te zullen volgen dien hij betreden had ondanks Engelands afkeer, en gaf den konsul het verlof hun gesprek aan diens goevernement mede te deelen.

— Uit Athene wordt geschreven, dat sedert de aankomst van den heer Gladstone de opgewondenheid der gemoederen vermeerderd en meer en meer manifestatiën ten gunste der vereeniging van de zeven eilanden gedaan worden. De tijdingen uit Servië hebben hier een levendigen indruk gemaakt.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 5 Jan. De mogendheden, onderteekenaren van het Parijsche traktaat, aan wie door Oostenrijk was kennis gegeven, dat het aan den kommandant zijner troepen te Semlin bevel had gegeven om zich ter beschikking te stellen van den goeverneur van Belgrado en hem te hulp te komen, indien dit verlangd werd, hebben dadelijk aan het kabinet alhier doen verklaren, dat Oostenrijks bedoeling om gewapenderhand in Servië te intervenieeren, in strijd was met genoemd traktaat en die handeling zou beschouwd worden als een verkrachting er van. Zij verzochten mitsdien dat het aan den kommandant te Semlin gegeven bevel onmiddelijk werd herroepen. Nu zegt men stellig, dat dit tegenbevel bereids naar Semlin gezonden is, of gezonden zal worden.

— Uit Genua heeft men depêches van 3 dezer welke melden dat Garibaldi een korps vrijwilligers werft; dit berigt verdient evenwel bevestiging. Trouwens 't is te verwachten dat Garibaldi zich voorbereidt om bij gelegenheid eene rol te spelen.

— Volgens een Weener blad, door de *Armonia van Turijn* aangehaald, zou de vrijmetselarij in dit oogenblik in Pruissen meer reden tot hoop hebben dan de Katholieken. Dat blad behelst het volgende:

»Uit Berlijn schrijft men ons, dat den 1sten November Prins Willem van Baden, in deze stad als luitenant-kolonel der artillerie van de garde woonachtig, in de groote loge ontvangen en daar met een hoogen graad bekleed is. De prins-regent was bij die plegtigheid als beschermer en grootmeester van alle Pruissische loges tegenwoordig, en werd begeleid door zijn zoon Frederik Willem, de vermoedelijke troonsopvolger, die, zoo als bekend is, broeder der orde is.

»'t Was de eerste keer dat de prins-regent een loge sedert 's Konings ziekte bezocht. Hij verklaarde, dat de reden zijner afwezendheid moest worden toegeschreven aan de vele dringende zaken, die op zijne schouders rustten; vervolgens heeft hij voor de Broeders een rede gehouden, waaraan de Berlijnsche bladen een groote beteekenis hebben gehecht, en waarin zekere verklaringen zijn gegeven, welke hun eenige hoop schenken op vooruitgang, in vrijmetselaars zin.

— Uit Munchen [illegible], dat de hoofdredakteur van de »Historische en politieke bladen van Munchen" ten gevolge van een konflikt met den minister van Binnenlandsche Zaken van zijn ambt als kanselier der koninklijke archieven is ontzet, en met behoud van zijn titel en jaarwedde naar Neuberg is verplaatst in hoedanigheid van bewaarder der archieven. De oorzaak dier ongenade is, dat het tegenwoordig Beijersche ministerie, dat lieden als de atheist Carrière c. s. beschermt, al het mogelijk aanwendt om de wetenschap, het katholiek en het land, 'twelk het administreert, goddeloos te maken. De misdaad van genoemden hoofdredakteur der *Hist. Bl.* is zijn laatste werk: »Geschiedenis van het Protestantismus in zijn jongste ontwikkeling," een der beste werken die in onze dagen verschenen zijn. 't Is de »geschiedenis der veranderingen" in de jongste tijden, een zeer logiesch en geleerd werk, dat bereids in het Italiaansch is overgezet. Men begrijpt dat zulk een man zich de vijandigheid van een ministerie moest op den hals halen, dat waarlijk kundige lieden in de schaduw stelt om daarvoor vreemdelingen te nemen, die zich met zijne inzigten vereenigen. Nog onlangs werd in de akademie der wetenschappen een kommissie van geleerden benoemd, tot het onderzoeken en uitgeven van historische stukken. Onder de een en twintig leden dier kommissie waren slechts zes Katholieken. En Beijeren is evenwel een bijna geheel Katholiek land! Het is te hopen dat Oostenrijk aan de Katholieke geleerden van Beijeren gelegenheid zal geven om hunne werkzaamheden voort te zetten, die onmogelijk schijnen te zijn geworden onder de dwingelandij der bureaukraten te Munchen.

BERLIJN, 5 Jan. Sedert vele jaren ontbrak het groothertogdom Pozen een orgaan, dat Polens belangen verdedigde; alle pogingen om een Poolsch dagblad op te rigten, stieten af tegen den kwaden wil der Pruissische bureaukratie. Doch eindelijk heeft de meer liberale strekking van het nieuwe goevernement de uitgave mogelijk gemaakt van het »Dagblad van Pozen" waarvan het eerste Nommer verschenen is.

— Men leest in de *Chronik* van Freiburg nopens den politieken en godsdienstigen toestand in Zwitserland het volgende:

»Men heeft reeds sedert eenigen tijd de dreigende houding kunnen opmerken, welke de radikale pers tegenover het Katholicismus aanneemt. Die plotselinge vermeerdering van oneerlijke aanvallen, van dolzinnigen toorn, die zondvloed van beleedigingen, dit alles schijnt aan te duiden dat er gewigtige gebeurtenissen worden voorbereid, en 't is klaar voor ieder, die oplettend den loop der opiniën en de houding der radikalen gadeslaat, dat er iets in de lucht zweeft."

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		6 JAN.	4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	107½		
Nederl. Bank	4 »			
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	64½	64¹¹⁄₁₆	64⅝
Dito Dito	3 »	77	77¹⁄₁₆	77¹⁄₁₆
Dito Dito	4 »	99	99⅛	99⅛
Amortis. Syndik.	3½ »	94⅜	94½	94⅜
Aand. Handel-Maatsch.	»	142	142⅜	142⅜
Oost-Ind. Leening	4 »			
Aand. Holl. Spoorweg.				
Leening idem	4½ pCt.			
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ »			
Maatschappij van Weld.	4 »			
België, Cert. Adm. B. bk.	2½ »			
Dito bij *Rothschild*	2½ »			
Frankrijk, Certifikaten	3 »			
Spanje, Obligatiën	1½ »	30⁹⁄₁₆	30¾	30⅝
Dito	3 »	46½		
Dito Binnenl.	3 »	41½	41⅞	41⁹⁄₁₆
Amortisable Schuld				
Bewijzen Coupon		6¼	6⁵⁄₁₆	
Crediet Instel. bij *Prost & C°.*				
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	47	47³⁄₁₆	47⅛
Dito 1856	3 »	45¹¹⁄₁₆	46	45¹⁵⁄₁₆
Dito Uitgestelde		30¾		
Rusl. Obl. bij *Hope en C°.*	5 pCt.	105¾	106	105⅞
Dito bij idem 1828/1829	5 »	108½		
Cert. bij idem 1831/1833	5 »			
Dito bij idem 1840	4 »	87		
Dito bij *Stieglitz*	4 »	87		
Dito Nieuwe	4 »			
Dito 5de Serie	5 »	98		
Dito 1855, 6de Serie	5 »	101⅜	101⅞	101⅝
Dito adm. te Hamburg	5 »			
Dito dito te Londen	5 »			
Dito dito dito	4½ »	98		
Inschrijving in Assignat.	6 »			
Certifikaten van dito	6 »	68¹⁄₁₆	68⅜	68¹⁄₁₆
Spoorweg Aktiën	5 »			
Polen, Aand. 1835, fl. 500	*f*	156¾		
Obligatiën	4 pCt.			
Pruissen, Obligatiën	4½ »			
Aandeelen 1854	3½ »			
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 »			
Dito dito	4 »	63		
Dito Metalliek	5 »	74⅞	75½	75¼
Dito Rente Amsterdam	5 »	84½	84¾	84⅝
Dito Nationale 1854	5 »	75¾	76¾	
Dito dito	2½ »	38	38⅛	
Weener Bank-Aktiën	*f*	1108		
Dito Aand. fl. 250, 1839	»			
Dito dito » 250, 1854	4 pCt.	336	337	
Beijeren, Spoorweg Aandeelen				
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5 »			
Dito bij *Rothschild*	5 »			
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 »			
Dito	3 »			
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 »			
Dito 1839 van £ 100	5 »			
Dito 1843 » £ 100	4½ »	100		
Dito 1852	4½ »			
Dito 1858	4½ »	92⅝		
Sardinië	5 »			
Peru, Geldl. 1854	4½ »			
Dito te Parijs				
Ecuador, Oblig. 1855	1 »	16	17	
Venezuela, dito 6 pCt thans	5 »			
Dito Uitgestelde	2½ »	[illegible]		
Grenada, Obligatiën	[illegible]	[illegible]	19⅝	
Dito Uitgestelde		5⅜	5¾	
Mexiko dito	3 »	19⅝		
Nrd-Amer., Pr. *Hope en C.*, Lr. A.	*f*	790		
Dito dito	B »			
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.			
Amerik. Bank-Aktiën				
Illinois Spoorweg-Aandeelen				
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	83	83¾	
Louisiana	5 »			
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5 »	5⅜		

Handel-Maatschappij kontant —; Russische Spoorweg doorget. 246½, 47½; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr. Oost. Spw.Oblig. bij Hope 3 pCt. —.

Behalve de Binnenlandsche fondsen was overigens de geheele markt in zeer flaauwe stemming. Bij sluiting der beurs hebben zich voornamelijk de Oostenrijksche weder eenigzins hersteld.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 2½ pCt., Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

2/m.	Parijs	f 55⅝	2/m.	Livorno	f 39¼
Zigt	"	" 56⅛	"	Napels	" 79¼
2/m.	Bordeaux	" 55¾	3/m.	Petersburg	" 1.76
½/m.	"	" 55⅝	6/w.	Weenen	" 113
3/m.	Madrid	" 238	"	Augsburg	" 35¾
"	Cadix	" 240	"	Frankfort	" 99
"	Sevilië	" 237	2/m.	Hamburg	" 35
"	Bilbao	" 237	Zigt	"	" 35¼
"	Lissabon	" 41	2/m.	Londen	" 11.67½
"	Porto	" 41	Zigt	"	" 11.75
2/m.	Genua	" 45⅞		Rotterdam	" ½

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 6 Jan. België 2½ pc. 57.75; 4½ pc. 99.82½; Metal. 79.50g; Nation. 80.87½; Spanje 1½ pc. 30.75; [illegible]

PARIJS, 6 Jan. Rente Kont. 4½ pc. 96.75, op tijd 3 pc. 74.45; Credit mobilier 890; Fr. Oost. Spoorw. 615; Spanje 1½ pc. 30¾; Rom. 42; Rom. Leening 93.

MADRID, 4 Jan. Spanje 3 pc. 43.25; 1½ pc. 31.30.

LONDEN, 6 Jan. Cons. 96⅛; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 19⅞; 4½ pc. Peru 91; 3 pc. id. 73; 4½ pc. id doll. bonds 79¼; Grenada uitgest. 5½; id. werkelijke 20¾; 5 pc. Venezuela 43; 2¼ pc. id. 16½; 3 pc. Port. 46¾; 3 pc. Spanje 45½; 1½ pc. id. 30⅝; Amortiz. 6½; Coupons 10⅛; 4½ pc Russen 100½; 5 pc. id. 113; 2½ pc. Holland 66; 4 pc. id 101¾; Illinois Shares 68; id. 7 pc. Oblig. 80½; Sardinië 89; Ecuador 16⅞.

BERLIJN, 6 Jan. Stiegl. 5de serie 104¾; 6de id. 107⅞; Rusland 5 pc. 110⅞; Pruiss. Staats. 4½ pc. 101¼; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 19⅞, Parijs 79⅝, Hamburg 151, Amst. 141⅞, Weenen 97, Petersburg 101½, Diskonto 4.

HAMBURG, 6 Jan. Mexikanen 4⅛, Spanje 3 pc. 30¾; 1½ pc. 29⅜, Rusland 5 pc. 106⅜, 4½ pc. —, Vereinsbank 97¾, Noord-Duits. bank 84, Wissel op Londen 3/m. —.—; Amsterd. —.—, Diskonto 1¾.

FRANKFORT, 6 Jan. Metalliek 5 pc. 78¾, Spanje 3 pc. 42¼; 1½ pc. 30¾, Wissel op Londen 117¼, Weenen 114¼, Parijs —, Amsterd. —, Diskonto 3½.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN.

Metalliek	f 30,—	à —	Pruissische	f 34¾	à —
Napelsche	" 24,25	" —	Spaansche	" 2,42	" —
Div. in £	" 11,67½	" —	Hamb. Russ.	" 34¼	" —
Eng. Russen	" 11,67½	" —	Russ. in Z. R.	" —	" —
Fransche	" 55¹¹⁄₁₆	" —	Polen " P. R.	" —	" —
Belgische	" 55⅞	" —	" " Fl.	" 27⁵⁄₁₆	"

Buitenl. Spanje f 55½. Nation. Met. f 30.15
Portugal f 11,67½.

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIËN.

Stukken à f 10 per Stuk	f 9,65 à 9,75
Oude Gerande Dukaten	" 5,50 " 5,60
Wigtige Souvereinen	" 11,70 " 11,80
" Pistolen	" 9,50 " 9,60
Stukken van 20 Franks	" 9,25 " 9,35

Baren Goud en Speciën à f 1442,60 per Ned. ℔ fijn 9½ à 10½ pc.

ZILVEREN SPECIËN.

Piasters per Stuk	f 2,55 à 2,60
Stukken van 5 Franks	" 2,33 " 2,36
Brabandsche Kroonen	" 2,65 " 2,70
Fransche	f 2,70 f 2,75
Pruissische Daalders	" 1,74 " 1,77
Zilver 1000 à 980	" —,— " —,—
" 900 " 700	f 104,20 à 105,—

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 7 Jan.

Van Tarwe verkocht: 127 ℔ n. Vriess. f 225; 130 ℔ o. dito f 260. Rogge prijshoudend: 126 ℔ Pruissische f 200; 124 ℔ Galatz f 187; 121 ℔ Donau f 172; 117 ℔ Petersburger f 172; 120 ℔ Archangel f 180.

Garst in een doen: 119 ℔ Deensche f 191.

ROTTERDAM, 6 Jan. Tarwe: 163/72 ℔ jarige Stralsund bij partij f 290; 164/2 ℔ n. Hoogl. Kleefsche f 290.

SCHIEDAM, 6 Jan. Moutwijn f 12,50; Jenever f 18,—; Amst. Proef f 19,25 per Ned. vat zonder fust zonder de belasting. Spoeling f 2,— per ketel.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 7 Januarij.

BEVALLEN (3 Jan.): E. A. P. Beuker, geb. Buys, Z. W. F. Schilt, geb. de Lagh, D. — (4 Jan.): A. Vermeulen, geb. Bakema; D.

OVERLEDEN (31 Dec.): E. Gortmans, 5 m. — (2 Jan.): H. Sterba, 48 j.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 6 Jan. Diana (st.), Londen.
HELVOET, 6 Jan. Hoffman, Nieuw-Lekkerland, Padang, v. Brouwershaven.

UITGEZEILD:

HELVOET, 6 Jan. De Bourghelles Zetteler, Willem Kroonprins der Nederlanden, Batavia via Brouwershaven.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 7 Januarij, in lading naar:

Keulen.	J. Gutgemann, Cöln Nº. 1.
Mannheim.	J. Polsen, Beurs van Rotterdam.
Maintz.	G. Reichert, Maintz Nº. 4.
Dusseldorp.	G. Koene, Niederrhein Nº. 10.
Duisburg.	J. D. Keuter, Jonge Arend.

AMSTERDAM, 24 December, vertrokken naar:

Maintz.	J. Hammer, Mainz Nº. 3.
Keulen.	Th. Wemmers, Cöln Nº. 7.
Dusseldorp.	H. Hell, Johanna Maria.

Rijnhoogte ARNHEM, 6 Januarij 16 p. 5 duim.
KEULEN, 6 " 7 vt. 6 "

PUBLIEKE VERKOOPING VAN HUIZEN IN HET O.Z. HEEREN-LOGEMENT.

Op Maandag 10 Januarij, des avonds ten vijf ure.

1 Huis, Tuin en Erve, Prinsengracht, BB 449. — 2. Dito, Keizersgracht, W 494. — 3. Dito, naast Perceel Nº. 2, W 495. — 4. Dubbel Huis en Erve, Keizersgracht, W 501. — 5. Huis, Tuin en Erve, Weesperstraat, W 10. — 6. Twee Huizen, Tuin en Erve, 2de Weteringdwarsstraat, BB 270 en 271. — 7. Huis, Tuin en Erve, eerste Weteringdwarsstraat, BB 370. — 8. Huis en Erve, Runstraat, KK 464. — 9. Dito, Romeinsarmsteeg, KK 85.

WELDADIGHEID.

Weldadige geloofs- en landgenoten!

Eene hoogst gebrekkige Israëlitische *moeder met vier onnoozele kinderen*, van welke het oudste naauwelijks vijf jaren oud is en dat daarenboven slechts eene hand tot zijnen wil heeft, dewijl het met stomphandje geboren is, roepen als weduwen en weesjes uwe hulp in.

Zij hadden het ongeluk na eene langdurende uitterende ziekte man en vader te verliezen en missen in hem een braven en goeden verzorger. Dit armoedig en ongelukkig huisgezin is bovendien bezwaard met de verzorging van oude bij hetzelfde inwonende *blinde grootmoeder*, nagenoeg *tachtig* jaren oud. Ongelukkiger schamele armen zijn er welligt in geheel ons Nederland niet!

De ondergeteekenden wagen het dus, weldadige geloofs- en landgenoten! een beroep te doen op uwe helaas! zoo vaak in den laatsten tijd ingeroepen weldadigheid en smeeken u in den naam van Hem, die een Vader der weduwen en weezen is, om die verlatenen met uwe milde giften te bedenken, opdat de ondergeteekenden in staat mogten gesteld worden, door uwe ruime giften (van welker ontvangst in de dagbladen zal worden kennis gegeven) aan de twee ongelukkige weduwen en weezen door gepaste maatregelen eenige hulp toe te brengen.

Ook het pennigske op het altaar der liefde geofferd, is den Vader der Liefde aangenaam!

Hoorn, 3 Januarij 1859.

M. M. MIJERS, Godsdienstl. bij het Huis van Corr. te Hoorn.
J. C. TEN BRUMMELER ANDRIESSE, Predikant bij de Herv. gemeente te Hoorn.
P. VAN OORDE, Pred. bij de Remonstr.-Geref. gem. te Hoorn.
P. DOES, Pastoor.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.